WASHINGTON DC

І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь... — Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200 з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 25. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го ЛЮТОГО 1975 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, FEBRUARY 7, 1975 No. 25. VOL. LXXXII.

„МИСТЕЦТВО БЕЗ ДОДАТКІВ" ТА БАЖАННЯ ЙОМУ ВСЕЦІЛО ПРИСВЯТИТИСЬ БУЛИ ГОЛОВНОЮ ПРИЧИНОЮ ВИБОРУ ВОЛІ РЕНАТИ БАБАК

Під час відвідин в УНСоюзі. Стоять (зліва) головний організатор Степан Гаврищ, головний предсідник Йосип Лисогір, мґр Іван Базарко, пані Рената Бабак, головний касир мґр Уляна Дячук, ред. А. Драган, мґр Роман Гуглевич та головний секретар Володимир Сохан

Джерзі Сіті. — Мистецтво без всіляких партійно-політичних і соц-реалістичних додатків та бажання вповні присвятитись такому мистецтву було головною причиною того, що Рената Бабак, колишня солістка Львівської опери та недавня ще солістка Большого театру в Москві, скористала з нагоди та „вибрала волю" і рішила залишитись на Заході, — говорила артистка в розмові з екзекутивними урядовцями УНСоюзу та редакторами „Свободи" під час своїх чемностевих відвідин в цих установах у вівторок, 4-го лютого. Пані Рената вважає, що власне таким мистецтвом та його службі вона, як артистка, може віддати найбільшу прислугу українській культурі і тим самим зробити прислугу своєму українському народові. Не гаючи часу, Рената Бабак, в опінії фахових рецензентів — незрівняна меццо-сопрано, якою могли б пишатися найбільші і найславніші опери світу, робить відповідні заходи, щоб не марнувати свого таланту та не втрачати часу в тих її шляхетних замірах. Також під кінець березня плянується її зустріч з українським громадянством Великого Ню Йорку а опісля також її концертові виступи в більших українських громадах Америки і Канади.

Пані Рената Бабак відвідала УНС і „Свободу" в товаристві екзекутивного директора централі УККА мґра Івана Базарка, голови Комітету Об'єднаних Американсько Українських Організацій Ню Йорку — Відділу УККА мґра Романа Гуглевича та двох своїх приятелів і опікунів. Під час розмов у приміщеннях УНС і „Свободи" і під час спільного полудневу пані Бабак в розмові з екзекутивними урядовцями і редакторами говорила про свої переживання і пляни та живо цікавилася українцями і їх життям у вільному світі.

Січневі Роковини Олбанської Округи

Трой, Н. Й. — Заходами Окружного Комітету Відділів УККА: Амстердам, Вотервліт, Коговс і Трой відбулася в неділю 2-го лютого в залі Українського Клюбу у Вотервліті академія з нагоди Січневих Роковин. Мґр М. Терлецький виголосив вступне слово та прочитав проклямацію міста Вотервліт, п. Брасна, про „Український День" 22 Січня. Учні шк. Українознавства: Мирон Мокей, Марта Мицик, Іван і Маруся Демчарі та Євген Сосяк виконали деклямацію „День Злуки". Український жіночий хор Олбанської Округи під проводом мґр Анни Базар відсівала: „Засяло сонце" І. Недільського, „Карпати" Садовського та упівську пісню „Тебе нема", а пізніше в'язанку стрілецьких пісень М. Гайворонського та кінцеву молитву з опери „Запорожець за Дунаєм" М. Г. Артимовського. Акомпаньювали: Галя Мацюк і Микола Базар. Мґр Аскольд Лозинський з Ню Йорку виголосив доповідь про значення Січневих Роковин і наші завдання.

Сумівка Маруся Кошикар виголосила деклямацію „22 Січня", пластун Василь Бодняр мол. продеклямував „Проголошення Української Народної Республіки". Вкінці ціла заля відспівала український гимн. Публика дописала, заля була виповнена. Ввесь дохід призначено на фонд оборони Валентина Мороза.

Окружний Комітет Відділів УНС в Детройті відбув Загальні Збори, Вол. Дідик обраний на голову

Детройт (В. П.). — Кожного року Загальні Збори Окружного Комітету УНС є своєрідною подією союзової громади не лише в Детройті, але і в цілому стейті Мічиген та частині Південного Онтеріо. Збори є дзеркалом праці Округи в минулому році, а також напрямними на найближче майбутнє.

Цьогорічні Загальні Збори відбулися у неділю, 26-го січня 1975 р. у залі Українського Народного Дому при вул. Мартін, при участи голів, секретарів та делегатів 10 Відділів УНСоюзу. Нарадами проводив дотеперішній голова, головний контролер УНС Іван Вашук, секретарював Роман Куропась. Після вступних формальностей, вшановано пам'ять померлих членів УНС в минулому році. Григорій Корб'як відчитав взірцево оформлений протокол з минулорічних зборів, який прийнято з признанням для секретаря.

Звітування управи почалося від референтів. На окрему увагу висувалися звідомлення: фін. референта Ярослава Базюка, організаційного реф. головного радного Євгена Репети та преcреф. Василя Папіжа. Голова Іван Ращук своїм звітом завершив звідомлення уступаючої управи.

Ярослав Базюк відчитав точні записи всіх прибутків та витрат. Особливо з 80-річчя УНСоюзу, що відбулося 23-го лютого 1974, організаційних зборів, 8-го вересня та інших. Цифрами вказав, що Окружний Комітет УНС

(Закінчення на стор. 3-ій)

Українці столиці імпозантно відзначили Січневі Роковини

Вашингтон, Д.К. — Святкування для відзначення роковин Української Державности 1918-19 років відбулося тут заходами Метрополітального Відділу УККА в неділю, 26-го січня. В українських церквах були відслужені св. Літургії в наміренні українського народу, а в пополудневих годинах, в авдиторії середньої школи ім. Архиєпископа Карролла, відбулася Святочна Академія. При почесній стійці з прапорами місцевих пластунів, студентка Лариса Дячок виконала на фортепіяні американський гимн, після чого голова Відділу УККА д-р Степан Курилас коротким словом відкрив Академію.

Привіт від комбатантів виголосив голова місцевого Відділу ОбВУА інж. Валентин Сім'янців, представивши при цьому присутніх на залі ветеранів українських військових формацій з часу Першої і Другої світових воєн. Вставанням з місць присутні вшанували пам'ять померлих комбатантів.

Зчерги, з окремим словом до присутніх звернувся президент УККА, проф. д-р Лев Добрянський. Він зокрема підкреслив важливість щорічних відзначувань роковин відновлення української державности для актуалізації українського питання в Конгресі ЗСА та серед співгромадян не-українського походження по цілій країні. При цьому проф. Л. Добрянський вказав на посередній вплив, що його мінулорічна акція в обороні Валентина Мороза й інших несхоронених мала на т. зв. Додаток сенатора Генрі Джексона до законопроекту в справі закордонної торгівлі. Проф. Добрянський закликав українську громаду посилити її підтримку для ряду резолюцій в українських справах, які вже є на порядку денному Конгресу ЗСА.

Оригінальністю підходу і свіжістю думки відзначалося слово українською мовою представника молодшого покоління, проф. Аскольда Скальського. Зробивши коротку аналізу реальної політики американського уряду щодо України від часу Першої світової війни, доповідач ствердив, що американським українцям аж ніяк не можна заспокоюватись прихильними до ідеї самостійности і незалежности України заявами окремих американських політичних діячів. Нашим завданням — сказав проф. Скальський — є доложити усіх зусиль, щоб ця ідея стала невід'ємною частиною політики американського уряду.

Головною атракцією мистецької частини Академії був гостинний виступ відомого соліста Метрополітальної Опери в Ню Йорку, баса-баритона Андрія Добрянського. При акомпаніяменті піяніста Романа Стецури, співак виконав твори Верківського, Ревуцького, як також стрілецькі й народні пісні. Гучними оплесками нагороджували присутні спів нашого славного соліста, а діти піднесли квіти співакові й акомпаніяторові. Після наддатку, що його спонтанними оплесками домоглись присутні, ведучий програмою д-р С. Курилас зокрема подякував мистцям за їх виступ та побажав успіхів у майбутньому.

Надзвичайно приємним був також виступ вокального дуету студенток Лариси Дячок і Оленки Курилас, які при акомпаніяменті гітар, виконали повстанську пісню „Тютюнник", муз. Гр. Китастого, і пісню „Лист в'язня", музику і слова якої створила Лариса Дячок, присвячуючи її Валентинові Морозові. Мистецьке виконання пісень, а зокрема, мелодія і слова пісні „Лист в'язня", глибоко зворушили слухачів.

На закінчення мистецької програми виступив ще відомий у Вашингтоні й околиці Хор Бандуристів під керівництвом д-ра Ігоря Масника, який відспівав три пісні.

Сцену по-мистецьки оформив інж. Дячок. Академію, у якій взяло участь понад двісті осіб, закінчено відспіванням українського гимну.

Січневі Роковини в Ютиці

Ютика, Н. Й. (Богдан Рабій) — Вшанування січневих роковин започатковано підписанням проклямації Дня Української Незалежности мейором міста Едвардом Ганною. Представниками української громади у мейора були члени екзекутиви УККА, Союз Українок і пароxи українських церков, отці Богдан Смик, Василь Уманець і Тома Добровольський. По підписанні проклямації мейор Ганна перейшов із нашими делегатами на площу перед будинком міської управи, щоб там привітати велику групу українців. Під оплески, окликами „Ще не вмерла" піднесено тоді на міському машті наш національний прапор. Вістки про цю подію негайно передали місцеві радіовисильні і телебачення.

В суботу, 25 січня, об'єднана українська громада взяла участь у святочній академії. Імпреза почалась виступом груп юних сумівців, які внесли на сцену прапори, а один з них, Роман Мельник, прочитав слова 4-го Універсалу. Святочну промову виголосив маестро Євген Курило. Він звернув увагу на велику моральну вартість нашого національного Зриву та порівняв його з відвічною боротьбою цілого людства за свої ідеали.

Знані в Ютиці солісти Наталка Топольницька і Зенон Мягкий відспівали разом в'язанку українських стрілецьких пісень. Приємною несподіванкою було також фортепіянове соло пластунки юначки Наталки Луценько.

Пластова молодь виступила одною групою під керуванням пл. сен. Володимири Смик. Маленькі „Жовтодзьоби" пописувались своїми віршиками, а старші пластуни відспівали монтаж народних пісень.

По виступі молоді маестро Є. Курило прочитав поему І. Франка „Мойсей".

Академію закінчено виступом юначого секстету в складі: Богдан Рабарський, Юрій Драгош, Петро Ярмак, Андрій Ярмак, Богдан Даглес і Роман Мельник. Вони проспівали декілька сучасних українських пісень учладу Наталки Топольницької. Сольові точки виконала Наталка Топольницька і Зенон Мягкий.

В Ню Йорку відбудеться студійний семінар

Ню Йорк. — Тимчасовий Секретаріят у ЗСА Конгресу Української Вільної Політичної Думки інформує, що в неділю, 9-го лютого ц.р. о годині 4-ій дня тут в приміщенні Українського Інституту Америки (2 Схід 79-та вулиця) відбудеться студійний семінар, на якому з доповіддю виступить відомий діяч олонального руху д-р Василь Гласков. Він говоритиме на тему: „Враження від зустрічі з Александром Солженициним і його погляди на національне питання в Совєтському Союзі". Вступне слово про доповідача і Солженіцина скаже д-р Василь Гришко.

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ЗАПОВІДАЄ ПОЛІПШЕННЯ ЕКОНОМІКИ І СВОЮ КАНДИДАТУРУ В 1976 РОЦІ

Атланта, Джорджія. — На пресовій конференції у вівторок, 4-го лютого, президент Джералд Форд заявив, що не зважаючи на те, що недавні опитування виявили, що його популярність зменшилася, він думає, що економічна ситуація в ЗСА у 1976-му році буде „достатньо сприятлива", що він кандидуватиме на повну каденцію президента ЗСА. Він сказав, що хоча економіка країни не поліпшиться до такої міри, „до якої ми бажали б", то все одно до 1976-го року буде зроблений поступ, бо надіється, що до того часу зменшиться кількість безробітних і поліпшиться ситуація на проти-інфляційному фронті.

Того самого дня Президент передав Конгресові свій річний Економічний звіт і довгий звіт Ради економічних дорадників. Оба звіти твердять, що економічна ситуація не поліпшиться, якщо Конгрес рішить збільшити видатки федерального уряду, або проголосує зменшити податки понад суму, яку запропонував Білий Дім. На думку Президента і його економічних дорадників, такі кроки Конгресу тільки збільшили б вже і так високий 52-більйоновий дефіцит, передбачений на фіскальний рік 1976, і хоча може трохи зменшили б число безробітних, то створили б загрозу ще гіршої інфляції в наступних роках. Хоча в своєму звіті Рада економічних дорадників твердила, що економічна ситуація „покращає в другій половині року", то цілий звіт в більшості досить песимістичний. Рада економічних дорадників заявила, що моментум сповільнення економіки такий значний, що тяжко сьогодні перебачити велику зміну.

Президент Форд на пресовій конференції також відповів на питання, зв'язані з економічною ситуацією. Він сказав, що хоча теперішня ситуація досить серйозна, то існують вказівки, що справи не виглядають аж так „песимістично", як їх представляють деякі коментатори, особливо деякі законодавці. Він хвалив автомобілеву індустрію за встановлення грошевих зворотів покупцям нових авт, твердячи, що ці заходи відновлять довір'я споживачів до американської економічної системи, що повинно допомогти в стимулюванні сповільненої економіки.

Президент Форд відповів також на ряд інших питань. Він сказав, що треба погодити „відносно малі розбіжності" між становищами ЗСА та Совєтського Союзу у договорені його загального розброєння, яке досягнуто у Владивостоці мин. року. Тому він очікує відвідин генерального секретаря КПСС Леоніда Брежнєва, щоб дійти до остаточного порозуміння. Брежнєв мав би приїхати до Вашингтону літом 1975-го року.

Відповідаючи на запити кореспондентів, президент Форд також сказав, що Країова Рада Безпеки розглядає справу значних арабських інвестицій в ЗСА та що Президент, особисто рішить як розв'язати цю проблему. Він висловив надію, що Конгрес таки схвалить додаткову військову допомогу для Сайгону, щоб Південний В'єтнам був спроможний успішно боронитися проти „агресорів із Півночі". Президент ще раз підкреслив, що „рішучо протиставитиметься" будь-яким спробам Конгресу зменшити видатки на оборону країни, а вимагатиме, щоб оборонний бюджет виносив стільки, скільки запропонував Білий Дім. Натомість він не погодиться на жадні інші нові програми, які вимагали б великих видатків від Уряду.

Едвард Гіт програв у виборах на лідера Консервативної партії

Лондон. — У вівторок, 4 лютого, закінчилася політична кар'єра колишнього прем'єр-міністра Великобританії і упродовж десяти років лідера Консервативної партії Едварда Гіта, який ненадійно програв у виборах на лідера проти Маргарети Тачер, колишнього свого міністра освіти в очолюваному ним уряді. Перевибори партійного лідера відбуваються тепер у Консервативній партії згідно з новим статутом кожного року і для Гіта ці вибори мали формальний характер, бо ніхто не враховував його програної. Маргарита Тачер одержала 130 голосів, Е. Гіт — 119, а 16 голосів віддано на кандидатуру Гюга Фрейзера. З уваги на те, що, М. Тачер не здобула у голосуванні вимаганої статутом більшости, наступного тижня буде переведене поновне голосування, в якому виставить кандидатові здобути звичайну більшість голосів. Едвард Гіт відтягнув свою кандидатуру і тому голосування відбудеться на Маргариту Тачер, Гюга Фрейзера і новозголошеного кандидата, після уступлення Гіта, Вільяма Вайтлова. Інформують, що пані Тачер і В. Вайтлов матимуть майже рівне число прихильників і вислід виборів залежатиме від того, за ким підуть ще не рішені члени партії. Програна Едварда Гіта була зумовлена тим, що Консервативна партія під його проводом програла вже другі за чергою вибори.

Туреччина перевіряє своє відношення до НАТО

Анкара. — У зв'язку з припиненням американської військової допомоги для Туреччини з уваги на конфлікт на Кипрі, турецький прем'єр - міністер Саді Ірмак повідомив, що турецький уряд буде змушений перевірити своє відношення до Північно - Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО). Згідно із заявою турецького прем'єра, Туреччина не матиме змоги охороняти мілітарно південносхідній відтинок оборонної системи НАТО, не мавши відповідної військової допомоги від ЗСА. Туреччина не має в плані виходити з НАТО під сучасну пору, але хоче тільки змінити свою ролю в оборонній системі НАТО.

З військового погляду таке рішення турецького уряду створює для НАТО у східній частині Середземного моря важку ситуацію, бо Туреччина із своєю 450,000 армією, по відтягненні з оборонної системи НАТО грецьких збройних сил літом минулого року, є єдиною охороною південносхідного оборонного відтинка НАТО. Речник Білого Дому повідомив, що, повинуючись рішенню Конгресу, Адміністрація припинила допомогу для Туреччини з датою 5-го лютого.

МАРШАЛ А. ГРЕЧКО ВІДВІДАЄ ІНДІЮ

Москва. — В другій половині лютого 1975-го року до Індії виїде з офіційною візитою член Політбюро ЦККП-СС, совєтський маршал і міністер оборони СССР А. Гречко.

СССР ВИМАГАЄ ДЛЯ В'ЄТКОНГУ МІСЦЯ В ОН

Відень. — Агентство Ройтерс повідомило, що на першій сесії конференції Об'єднаних Націй для легальних проблем, яка тут почалася 4 лютого, предеставник СССР зажадав, щоб на наради була допущена делегація т.зв. Тимчасового Революційного Уряду Південного В'єтнаму (В'єтконгу) з усіми правами державної делегації. Над совєтським внеском буде переведене голосування і у випадку, коли більшість делегацій висловиться за допущенням делегації В'єтконгу до ОН, вона буде допущена. Це буде тоді в історії Об'єднаних Націй перший факт допущення до ОН представників революційного уряду, який очолює повстання проти існуючого і визнаного уряду в державі. Як відомо, Тимчасовий Революційний Уряд Південного В'єтнаму має визнання понад 40 держав, а тим самим є вигляди, що совєтський внесок може бути схвалений.

Американська делегація, а також делегації інших західних держав, виступили проти цієї совєтської пропозиції. Все таки, як заявив голова американської делегації Фридрих Сміт, невідомо скільки делегацій прихиляться до совєтського внеску. В конференції бере участь разом біля 80 делегацій держав-членів ОН.

Амбасадор Скалі закликає ЗСА залишитися в Об'єднаних Націях

Вашингтон. — Промовляючи перед підкомісією Палати Репрезентантів, Джон Скалі, американський амбасадор до Об'єднаних Націй, у вівторок, 4 лютого, сказав, що ЗСА повинні надалі залишиться членом ОН і платити свою вкладку на підтримку цієї міжнародної організації, не зважаючи на те, що протягом останньої сесії Генеральної Асамблеї країни так званого „третього світу" проголосували ряд рішень, з якими Америка не погоджується. Скалі сказав законодавцям, що існують вказівки, що країни „третього світу" змінять свою дотеперішню політику і додержуватимуться Чартеру Об'єднаних Націй. Він заявив, що деякі рішення, проголосовані цими країнами з допомогою комуністичних держав, були нелегальні. Скалі вказав, що недопущення Південної Африки до участи в сесіях Генеральної Асамблеї, обмеження повновластей делегації Ізраїлю та запрошення Ясіра Арафата, провідника Палестинської Визвольної Організації, промовляти в ОН, були порушенням Чартеру Об'єднаних Націй.

135 ОРГАНІЗАТОРІВ НОВИХ ЧЛЕНІВ УНС ЗМАГАЮТЬСЯ ЗА ПЕРШЕНСТВО

Джерзі Сіті. — З Організаційного Відділу УНСоюзу інформують, що протягом січня 135 секретарів Відділів та організаторів придбали по одному і більше нових членів УНСоюзу і тим стали до змагань за першу організаційну почесть і таким нагороду в сумі одної тисячі долярів. Як уже раніше інформовано, в організаційних змаганнях в цьому році, в якому припадає 100-річчя першого більшого поселення українців в Америці, УНСоюз, крім звичайних організаційних нагород, схвалив признати ще цілий ряд почесних як і грошевих нагород, в тому одну нагороду в сумі одної тисячі долярів та дев'ять нагород на менші суми. Кандидатами на ці надзвичайні нагороди кожний, хто кожного місяця в році здобуватиме щонайменше по одному новому членові, як і кожний той, хто протягом цілого року придбає щонайменше 25 нових членів. В організаційній кампанії в січні, як сказано, взяло участь 135 секретарів та урядовців Відділів і організаторів, отже всі вже є кандидатами на першу та інші нагороди. До них долучаться також усі ті, які впродовж року здобудуть щонайменше 25 нових членів. Як уже інформовано, метою цьогорічної організаційної кампанії УНСоюзу є придбати принаймні 5,000 нових членів, забезпечених сумарично на щонайменше 12,000,000 долярів. Організаційні успіхи в січні дають оправдану надію, що ця членська кампанія успішно розвиватиметься та завершиться повним успіхом з великою користю в першу черґу для новозабезпечених, як і УНСоюзу та всієї нашої громади.

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У СІЧНІ 1975 РОКУ

Округи Стейти	Від-ділів	Здоб. членів
ПЕНСИЛЬВЕНІЯ		
Філядельфія	38	25
Піттсбург	18	14
Шамокин	20	8
Аллентавн	12	3
Вилкс Бери	9	2
Скрентон	9	1
Разом:	106	53
МЕРИЛЕНД		
Балтимор	9	6
НЮ ЙОРК		
Ню Йорк	34	18
Сиракюзи-Ютика	13	17
Трой	7	3
Рочестер	9	4
Боффало	10	2
Разом:	73	44
НЮ ДЖЕРЗІ		
Нюарк	22	12
Джерзі Сіті	11	9
Перт Амбой	12	8
Пассейк	7	2
Разом:	52	31

Округи Стейти	Від-ділів	Здоб. членів
ІЛЛІНОЙ, МІЧИГЕН, ОГАЙО		
Чикаго, Ілл.	35	12
Детройт, Міч.	29	13
Клівленд, О.	20	14
Янгставн, Огайо	9	4
Разом:	84	43
НОВА АНГЛІЯ		
Ню Гейвен, Конн.	19	5
Бостон, Масс.	5	1
Вунсакет, Р. Ай.	6	—
Разом:	30	6
ЗАХІДНІ СТЕЙТИ ЗСА		
Центральні	6	2
Міннеаполіс, Мін.	7	2
Ст. Луїз, Мо.	6	—
Разом:	19	4
Необ'єднані Відділи в ЗСА	19	4
КАНАДА		
Торонто, Онт.	25	10
Монтреаль, Квеб.	10	6
Ніягара, Онт.	9	6
Захід Канади	19	4
Разом:	63	26
Загальна сума	455	221

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Jersey City, N.J 07303

Мандат для вільних українців

Самвидавний „Український вісник" ч. 7-8 поставив на порядок дня дуже важливе питання відношення між українським народом і українцями за кордонами України, даючи водночас оцінку місця і ролі української еміграції у процесі української визвольної боротьби. У зв'язку з цим „Український вісник" вказує що з боку совєтського російського режиму робляться всякі можливі спроби дискредитувати українську еміграцію, знецінити її політичні, культурні й економічні досягнення, які, як можна бачити з матеріялу у цьому самвидавному нелегальному виданні, є в Україні досить добре відомі.

Враховуючи важке положення українського народу в умовах московської окупації та плянову етноциду політику Москви щодо українського народу, „Український вісник" піднімає питання української оборонної акції на міжнародному форумі, зокрема на форумі Об'єднаних Націй, членом яких є Україна, яку формально на тому форумі репрезентує уряд УССР. Пишучи про російську політику етноциду в Україні, „ „Український вісник" вимагає від генерального секретаря ОН поставити на черговій сесії Генеральної Асамблеї ОН „питання про ліквідацію совєтсько - російського колоніялізму" і забезпечити в Україні вільні вибори для вибору „верховного органу правління України".

Для редакторів „Українського вісника" самозрозуміле, що т. зв. місія уряду УССР при Об'єднаних Націях не репрезентує справжніх інтересів українського народу і України, а є тільки підголоском окупаційного центрального совєтсько - російського режиму. З цих міркувань „Український вісник", пропонуючи переведення виборів в Україні під наглядом представників ОН, відразу вимагає, щоб „до проведення вищевказаних виборів на Україні надати право представляти інтереси українського народу в ООН Світовому Конґресові Вільних Українців".

Українська еміграція може бути горда за такий великий вияв довір'я з боку тих кіл в Україні, які ставлять спротив колоніяльній політиці Москви на українських землях. Це довір'я, однак, незвичайно зобов'язує і накладає ще більшу відповідальність на ці українські громадські чинники за кордонами України, на долю яких припало керувати зорганізованим українським життям у різних країнах українського поселення. Про це ці чинники повинні зокрема пам'ятати, мавши у своїх руках такий мандат з України.

Небезпечні тенденції

Протягом кількох останніх тижнів ряд ліберальних законодавців, науковців і навіть бизнесменів знову видвигнули вимогу, щоб ЗСА змінили свою дотеперішню політику щодо Куби. Демократичний сенатор Джон Спаркман із Алябами, новий голова Сенатської комісії для закордонних справ, заявив минулого тижня, що „настала пора переглянути цю політику, з метою знесення неуспішного економічного бойкоту та відновлення нормальних зв'язків." Але зокрема тривожним явищем є те, що не тільки деякі законодавці і приватні особи рекомендують відновити дипломатичні й економічні зв'яки з Гаваною, а натякають на це навіть деякі члени Уряду. Державний секретар Генрі Кіссінджер в грудні минулого року натякнув Солові Ліновіцеві, колишньому представникові ЗСА в Організації Американських Держав (ОАД), що Америка може підтримати „нові заходи", які уможливили б знесення економічних і дипломатичних санкцій проти Куби, проголосованих ОАД у 1964-му році. А на конференції держав ОАД, яка відбулася минулого листопада в Еквадорі, делеґація ЗСА здержалась від голосування, коли було порушене питання знесення цих санкцій. І хоча резолюція щодо знесення санкцій проти Куби перепала, то тільки кількома голосами, а рішення делеґації ЗСА не голосувати проти цієї резолюції ясно вказало, що Вашинґтон таки зацікавлений відновленням відносин із комуністичним режимом Фіделя Кастра.

Незаперечним фактом є, що для справи світового миру ЗСА повинні старатися встановити кращі зв'язки з усіма країнами, але тільки тоді, якщо це поліпшення не пошкодить Америці та її союзникам. Значить, політика „відпруження" мусить бути дійсно двобічна. Проте, Гавана не доказала, що вона готова на ділі змінити свою дотеперішню політику щодо ЗСА та країн Південної Америки, хоча Фідель Кастро та інші кубинські лідери заявляли деяким американським законодавцям, які відвідали Кубу, що комуністичний режим „бажає кращих відносин із Вашинґтоном". Але, одне діло — заява, а зовсім інше — її здійснення. Існують бо докази, що Куба продовжує „експортувати революцію" до інших латиноамериканських країн та що совєтське КҐБ до великої міри перебрало в свої руки контролю над кубинськими розвідчими чинниками, в такий спосіб поширюючи впливи Москви в Західній Півкулі. Як заявив кілька місяців тому нюйоркський республіканський сенатор Джеймс Баклі, є сила - силенна доказів, що Совєтський Союз відіграє дуже активну ролю в політичному теропизмі в країнах Латинської Америки. Великою загрозою для ЗСА та країн Західньої Півкулі, сказав тоді сенатор Баклі, є також те, що Совєтський Союз розбудовує на Кубі бази для підводних човнів. Лідери комуністичної Куби, заявляючи з одного боку, що нібито хочуть „поліпшення відносин із ЗСА", в той самий час дуже часто нападають на Америку грубою лайкою в Об''єднаних Націях і на інших міжнародних форумах.

Ясно, що в такій ситуації годі Вашинґтонові серйозно плянувати відновити політичні і економічні зв'язки з Гаваною. Доки Куба на ділі не докаже, що дійсно бажає „відпруження" з Америкою і доки Гавана не зробить в цьому напрямку „перших кроків", Вашинґтон повинен продовжувати свою політику економічної та політичної ізоляції цього експортера комунізму, віддаленого тільки 90 миль від побережжя ЗСА.

П. Ф.

СВІТ У НЕБЕЗПЕЦІ

Мюнхен. — Французького письменника Жюля Верна називали колись безнадійним фантастом. У своїх романах писав він про лети на місяць, про плавання підводними човнами („80 тисяч кілометрів під водою"). Дорослі давали книги читати дітям, бо там було багато технічних відомостей і виразів. Однак Жюль Верн діждав (після смерти) тріюмфу своїх ідей: підводні човни вже діяли успішно за І світової війни, а після Другої війни американські астронавти побували на місяці. Не міг передбачити Верн розщеплення атома і атомової бомби. Однак світ живе і без Верна в фантастичній ситуації, про яку люди мало думають, або не хочуть думати і якої ніхто не передбачав.

Це нагадало мені один факт: перед Другою світовою війною я жив у Чехії і там познайомився з одним інженером. Він подарував мені свій роман під заголовком — „Ворог живих". Він писав про якогось дивного винахідника, що зробив в Африці машину, якою загрожував знищити людство. Роман успіху не мав, бо люди не люблять читати про свою загибіль: нам потрібні романи зі щасливим кінцем (геппі енд).

Однак недавні заяви американського уряду про небезпеку, яка грозить країнам високої культури від рішень керівників відсталих держав, що мають у своїх руках джерела нафти, примушують кожного задуматись. Вашинґтон говорить, що володарі нафтоносних країн можуть одного дня припинити продаж нафти індустріяльним країнам і зруйнувати господарство цивілізованих народів. Америка може обійтися і без арабської нафти, але економічна руїна Західньої Европи та Японії була б тяжким ударом і для торгівлі американської.

В країнах індустріялізованих поширилось би масове безробіття, спинилися б фабрики та й сільське господарство зазнало б великих втрат, недостачі й голод довели б до руїни й демократичний лад у різних країнах, бо в такій ситуації вилазять наверх усякі політичні шарлатани: Ленін, Муссоліні, Гітлер і подібні.

Із Білого Дому чути голос перестороги на адресу нафтових володарів: мовляв, коли б вони схотіли задушити господарство індустріяльних країн вільного світу, то американці не допустять до катастрофи цивілізованих народів. Ці слова викликали протести в арабських країнах і критику в вільних державах та в совєтській імперії. Однак, при тім видно лицемірство ватажків Кремля.

21-го серпня 1968 р. Москва послала своє військо в Чехо - Словаччину, щоб привести словаків і чехів на совєтську „правильну путь". Говорилося про „оборону соціялізму проти західних імперіялістів". Але, відомо, що в цьому поході совєтських танків на Чехо - Словаччину велику вагу мав інтерес економічний. Москва боялася втратити уранові руди в Чехії коло Яхимова (Иоахімсталь) і нововідкриті поклади уранової руди на Словаччині.

Коли б дійсно американський уряд, щоб відвернути господарську катастрофу вільних країн, вирішив опанувати своїм військом нафтоносні країни Середнього Сходу, то це був би останній арґумент (ультіма раціо). Уряди великих держав уживають военної сили в разі необхідности, в обороні своїх інтересів, як вони їх розуміють.

За господарські інтереси виникають конфлікти також між окремими групами населення. В Італії, де віддавна ведеться поливне сільське господарство водою, що тече каналами - ровами, часто траплялися сутички між сусідами: деколи сусід відводив воду на своє поле, перекопавши рів. Само собою, пошкоджений не хотів терпіти такої кривди, і між сусідами доходили й до кривавих сутичок. Рівус (рів, канал) дав назву аґресивному сусідові — „ріваліс" і це слово залишилось в мовах англійській і французькій як „ріваль" (суперник).

Хоч на Близькому Сході висять на небі чорні хмари, однак можна сподіватися, що до драматичних подій не дійде. Арабські провідники знають, що індустріяльні країни поспішають створити на своїх територіях нові джерела енергії: вугільні, водяні й атомові, і гарячково вертять дно океанів, де є багаті джерела нафти. Тому „нафтові королі" мусять використати вигідну ситуацію, коли можуть брати високі ціни за свої нафтові багатства, бо згодом менше буде купців із вільних країн. Тому, хоч гомонять арабські володарі нафтових джерел, що можуть спинити продаж нафти, але самі шукають згоди, компромісу з державами вільного світу. Провідники впливових мусульманських держав побачили, що московська „прихильність" не забезпечує їхніх інтересів і незаможности. Тому, не зі страху перед американською агресією, а з огляду на власні інтереси, уряди нафтових держав звертаються до Вашинґтону, щоб допоміг довести до замирення на Близькому Сході. Замість візити до Єгипту „миротворця" Брежнєва, має провідати країни Близького Сходу Кіссінджер. Сьогодні гостює в Парижі президент Єгипту Садат і він, без недомовок, сказав, що Москва не дає йому зброї. Тому він купуватиме зброю у Франції. Ці факти не потребують пояснення: Садат не полетів провідати свого недужого „приятеля" в Москві, а хоче розмовляти з „західніми імперіялістами". Хоч ще багато є спірних проблем на Близькому Сході, однак можна надіятися, що дійде до рішення, корисного для обох сторін.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує інж. Лев Яцкевич

ПРОФІЛІ МАЙБУТНЬОГО

Марко Польо, венеційський автор та подорожник привіз з Китаю до Европи в 1269 р. першу ракету, що виглядала, як дитяча забавка, та яку впродовж 650 літ вживали як феєрверків. Ніхто навіть не уявляв собі, що вона стане колись потужним космічним рушієм, що завезе першу людину на Місяць.

Дія ракетного рушія, у відміну до всіх „звичайних" оборотових (водна, парова та газова турбіни) та зворотно - толокових (парова машина, бензиновий мотор та мотор Дізеля) рушіїв, базується на реактивнім принципі відштовху, що її вирощує потік горіючих газів в часі випливу з дишиць ракети. При тому реактивна дія спрямована завжди в протилежнім напрямі до випливу маси (горіючих газів).

На жаль, ще сьогодні багато людей неправильно розуміє основу дії ракетного рушія та вважає, що він „відштовхується" від повітря. В дійсності, ракетний рушій працює незалежно від середовища і через те — це ідеальний рушій для надземних подорожей. Але при тому, це найбільш неекономний рушій світу, який зуживає для виносу 1 фунта корисного тягару з підвлади ззeмного тяжіння — 2,350 фунтів пального. Це значить, що майже 99 відс. енерґії витрачається на піднесення пального ракети, що, наприклад, в ракетнім рушії Сатурн 5 дорівнюється 2,350 тоннам.

З цієї причини ідея міжзоряних подорожей виглядає сьогодні майже фантастичною. Для звільнення з-під влади соняшного тяжіння потрібна швидкість 17 кілометрів на секунду, але з цією скорістю ми далеко не заїдемо в просторі, і, наприклад, подорож до найближчої зорі Проксіма Центраврі, віддаленої від нас на 4,3 світляних років, тобто 40 трильйонів кілометрів, тривала б 60,000 років!

Для подолання таких велетенських відстаней потрібно, щоб ракета набула швидкости близько світляної. А тим часом навіть атомні ракети, яких ми, до речі, сьогодні ще не спроможні збудувати, такої швидкости не зможуть досягнути, і тому вони для зорелетів непридатні.

Обчислення показали, що досягнути космічної швидкости, потрібної для лету до інших зір, можна лише тоді, коли пощастить людині повністю перетворити матерію в енерґію в формі потоку світлових частинок — фотонів. Енерґія фотонів, мезонів інших випромінювань виділяється під час інігіляції матерії з антиматерією. Але фізика ядерних перетворень робить щойно перші кроки в тому напрямі.

Під час реакції розпаду уранових ядер перетворюється на світло 0.1 відс. матерії. Під час термоядерних реакцій, напр., при утворенні ядер гелію з ядер водню, убуває приблизно 1 відс. матерії. Можливо, в недалекому майбутньому техніка відкриє нові типи ядерних перетворень, в яких матерія перейде повністю в світло, і тоді спорудження фотонної ракети стане дійсністю. За пальне в тій ракеті буде правити світловий промінь. При постійному тискові світла, скажім, в кілька атмосфер, можна буде впродовж кількох тижнів, а може і місяців — розігнати фотонну ракету до швидкости близької швидкости світла (250,000 - 280,000 кілометрів на секунду). При такій скорості ракета долетить до найближчої зорі за п'ять-шість років.

Як буде виглядати перший зоряний корабель? Після всякої правдоподібности зоряним кораблем майбутнього буде один з місяців Сатурна або Юпітера, а можливо, що ця почесть припаде навіть одному з більших астероїдів нашої соняшної системи. На нього доставлять (покищо невідомо в чому) потрібну кількість антиматерії, змонтують на ньому велетенський ракетний рушій (а може навіть кілька рушіїв), потрібні інструменти та приміщення для зоряних мандрівників.

Звичайно „камера згоряння" та „сопло" цього зоряного рушія, чи рушіїв не будуть ні в чому подібні до наших сьогоднішніх ракетних рушіїв. Передбачають, що основу тих рушіїв становитимуть кільцеві магнетні поля, що будуть вирощувати з матерії промені фотонів, що будуть витікати з дишиць рушія, так як в сьогоднішні ракети — горіючі гази. Але ті реактивні струмені, а точніше — реактивний промінь, який порушуватиме космічний корабель, матиме таку інтенсивність, що, коли він потрапить на землю, навіть з віддстані тисячі кілометрів, та спалить усе живе самим своїм зутиком. Тому космічні „аеродроми" для міжзоряних подорожей будуть, мабуть приміщені в просторі, далеко від землі.

Важко сьогодні відповісти на питання, коли полети до зірок стануть дійсністю. Навряд, чи це буде навіть в 21-ім, чи 22-ім сторіччі, але те не важне, бо те, що сьогодні неможливе, може завтра стати дійсністю.

На закінчення ми хотіли б познайомити читачів з варіянтом „розкладу на майбутнє", поданим англійським письменником наукової фантастики Артуром Кларком в його книжці „Профілі майбутнього". Він передбачає в 2000 році поїздку людини до плянет соняшної системи. В 2020 році — полет безпілотних ракет - автоматів до інших зірок. В 2030 році — контакт з позаземними цивілізаціями. В 2060 р. — пристособлення інших плянет для життя людей. В 2070 р. — осягнення швидкости близько світляної. В 2080 р. — міжзоряний полет людини. В 2100 р.— зустріч з іншими цивілізаціями та можливість керування дією інших зірок.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ДО „ПОБАЖАНОЇ ІНІЦІЯТИВИ"

У передовиці („Свобода", 23 січня 1975 р.) п. з. „Побажана ініціятива" редакція закликає громадянство виявляти більшу ініціятиву, не чекаючи інструкцій і напрямних „згори", бо там також є люди, які „часто перетяжені зайняттями".

Вважаю, що справа не в чеканні інструкцій „згори", а в тому, що ініціятива знизу зневажається „горою". Самі ж низи, зрозуміло, без відповідного апарату неспроможні реалізувати свої ідеї. Для цього вибрана „гора". Якщо ж „гора" переобтяжена „всілякими зайняттями", то хай одні і ті ж особи протягом десятків років не займають по кільканадцять позицій. Українців в ЗСА вистачить на всіляку роботу.

Редакція згадує про існування ще Українського Крайового Комітету для відзначення 200-річчя Америки. Але суспільство не відчуває його існування. От хоча б, де був Комітет, коли виготовляли фільм про еміґрацію до Америки, а про українців там ні слова? А редакція потім пише, „Наша вина". Треба точніше вказати — чия? І вимагати відповідальности від тих, які дають себе вибирати і виявляються нездібними. Чому в Канаді вже видано кілька солідних книг до історії українців у Канаді, і спромоглися там багато іншого корисного зробити для українського суспільства, ніж в ЗСА, хоч українців інтелектуалістів в ЗСА є більше.

Причина, мабуть, головно в тому, що КУК інакше розуміє свої завдання, що він на кожному своєму засіданні, сесії чи конґресі ставить питання збереження української людини, розвитку української культури, шкільництва. Там створили Фонд Української Культури.

Українці в ЗСА багато виявляли ініціятиви, потрібно її лише реалізувати.

Якщо була б прийнята до здійснення навіть невелика частина тієї ініціятиви, то ми сьогодні не мусіли б кусати свої кулаки і, з гнівом, шукати винних „воріженьків".

Ми часто називаємо себе ідеалістами у відміну представників матеріялістичного світу, хоч тут же друкуються заклики: „В першу чергу гроші". А коли згадуємо про успіхи жидів, то відразу вияснюємо їх єдиним — „вони мають гроші". Насправді ж головна причина в тому, що вони мають досить розуму і національне сумління. Гроші теж їм самим не падають з неба, але вони вміють не лише їх зробити, але, головне, розумно їх використовувати. Спочатку в них зродилась ідея, що для збереження національної субстанції треба творити культурно - виховні центри, які були б притягальними для молоді і для належної громадської роботи. А потім щойно шукали грошей, і хоч не всі громади їх мали, але всюди збудували центри. А українці, поділені на закутки (парафіяльні, групові, партійні), і кожен будує свій „курінь", яких наша молодь соромиться і втікає від них.

Поза всілякими всеохоплюючими програмами, подавались і окремі завдання, як, наприклад: створення центрального музею, центральної бібліотеки і архіву, будинок для старших людей, участь українців в етнічній програмі ЗСА, тощо. В усіх випадках лунають голоси, що „хтось мусить цим зайнятись, або „хтось мусить подати авторитетне спростування" і т. д. Невже ж неясно, що цим „хто" має бути той, хто вважає себе репрезентантом українців у ЗСА і збирає гроші на своє утримання? Він мусить реаґувати на всі суспільно - культурні і національні потреби, ставити їх на обговорення і відповідне рішення, запрошуючи фахові сили, творячи відповідні комісії і т. д. Фахових українських людей є досить в ЗСА і знайшлися б бажаючі до співпраці, якщо не будуть ставитися зайві перешкоди. Низький рівень громадського і культурного життя, нетолерантність відштовхнули багатьох і зробили „внутрішньою еміґрацією". Вони можуть повернутись в громадське лоно, коли зміниться „режим", і вони будуть відчувати себе корисними членами українського суспільства.

Ілля Демиденко
Рочестер, Н. И.

>●<

ПРО ЗНАЧЕННЯ СЛОВА „ДИСИДЕНТ"

Останньо набирає популярности слово „Дисидент" на окреслення руху українського відродження на Батьківщині. Дисидентами назвала „Свобода" уже навіть Мороза та всіх, що з ним. Дивно.

Американці, які офіційно не мусять бути в курсі тонкостей національного питання в СССР, таку кардинальну помилку робити ще можуть. Але ми?

Слово дисидент походить від латинського діссідере — сидіти осторонь, не згоджуватися; паралельне діссентіре відмежовуватись, відділятися думкою. Словники подають такі слова перекладу: сектант, розкольник, незадоволений, інакомислящий, настроєний опозиційно.

Сьогодні дисидентами можна називати Медведєва, навіть Сахарова, але вже напр. Солженіцин, який цілковито порвав з комуністичним табором, туди не підходить. Так само, як не підходимо туди й ми, українська політична еміґрація. Ми, в принципі й основі, не дисиденти, не сектанти чи розкольники від комунізму. Ми навіть не опозиція. Ми — абсолютна протилежність. І різниця між нами і Морозом та „іже з ним" либонь головно в тому, що ми — на еміґрації в країні волі, а він у катівні.

Є ще, правда, й інша різниця: він знає за що і чому, а ми вже й не певні, як це назвати...

свящ. Сергій Кіндзерявий-Пастухів
Вест Бабилон, Н. И.

Олександер Луцький

Ювілей 25-річчя праці Пласту в Клівленді

2

Завершилися ювілейні обходи 25-річчя Ювілейним Бенкетом, та Новорічною Зустріччю у вівторок, 31-го грудня 1974 р. в гарній „золотій" балевій залі готелю Шератон при численній участі громадянства, пластового сеніорату, молоді і батьків. Початкову молитву провів капелян Пластової Станиці о. парох Іван Оришкевич. Бенкет відкрив і ним проводив голова Пластової Станиці станичний пл. сен. д-р Володимир Базарко (син екзекутивного директора Централі УККА в Ню Йорку) вітаючи присутніх від імени Станичної Старшини і Пластприяту. Він спочатку представив гостей за головним столом: о. пароха І. Оришкевича, представника Крайової Пластової Старшини й керівника Пластового Музею пл. сен. проф. Леоніда Бачинського і п-і Бачинську, голову Українських Злучених Організацій — Відділ УККА в Клівленді д-ра Богдана Футея з дружиною Мирославою і свою дружину п-і Ліду Базарко.

Станичний також привітав щирим словом „наглих і несподіваних" гостей з Філядельфії — кол. діловода преси Крайової Пластової Старшини в ЗСА і кол. редактора пластової сторінки „СКОБ" в щоденнику „Америка", і кол. редактора „Листка Пластприяту та члена редакції „Пластового Шляху", пресового кореспондента мґра Олександра Луцького з дружиною Люною та дочкою ст. пл. Зоряною, які в поворотній дорозі з Детройту застрягли через сніговію в Клівленді, зустрічаючи Новий Рік разом із клівлендськими пластунами. Представивши з черги цьогорічного голову Гуртка Пластприяту інж. Ярослава Когута, д-р В. Базарко привітав і відчитав список усіх 15 попередніх станичних та 16 голов Пластприяту. Короткі змістовні привіти виголосили — д-р Богдан Футей від УЗО — Відділ УККА, а пл. сен. Леонід Бачинський від Крайової Пластової Старшини. Привітавши представників громадських організацій, станичний відчитав список привітів, які наспіли з нагоди ювілею 25-річчя Пластової Станиці, між іншими від УЗО — Відділ УККА, парохії церкви Покрови Пречистої Богородиці, Окружної Ради СУА (з двома представницями), пластунів з Кентону, Огайо, СУМА з Парми й Клівленду, Т-ва „Рідна Школа", Т-ва за Патріярхат, Українського Лікарського Т-ва, Українського Золотого Хреста та інш.

Свобідний товариський настрій та справді насолоду для „уха й ока" впровадив своїми піснями жіночий квінтет „Акорд" УПСсеніорок і УПС-ок „Буриверхи" в складі пл. сеніорок Дарії Голубець - Якубович, Ліди Голіян, Марти Галяревич і Олени Хміляк та ст. пл. Галі Яцишин, яка теж давала супровід гри на гітарі. Щедрими оплесками нагородили присутні добрий і милозвучний спів цього пластового квінтету. Спонтанні вияви щирого пластового „Усміхнись!" та рясні оплески викликала теж на закінчення мистецької програми вечора жартівлива „Новорічна епопея" пера пл. сен. д-ра Миколи Грушкевича у виконанні автора разом із пл. сен. Любою Боднар, які в дотепній віршованій формі переповіли всі успіхи та турботи в праці Станиці та схарактеризували жартівливим, „прижмуреним" оком провідних діячів клівлендського Пласту за останніх 25 років. Складаючи під кінець цієї „епопеї" наповажно, новорічні побажання дальших успіхів і доброго пластування, не забули вони й на весело теж побажати, між іншим, зокрема пл. сеніорам відійти вже „на пенсію", а провід дальшої праці Станиці передати молодшому пластовому поколінню, щоб воно гідно продовжувало виховувати молодь за вказівками попередніх „пластових батьків" та за пластовим законом — бути вірним Богові добрим українцем - державником і соборником, характерним душею, і здоровим тілом.

Офіційну частину Ювілейного Бенкету закінчив словом та молитвою пл. капелян о. парох І. Оришкевич, а відтак почалася забава з танцями до гри доброї оркестри Г. Кусбера. В часі перерви гість з Філядельфії мґр Олександер Луцький виголосив створений „ад гок" жартівливий фейлетон, вітаючи клівлендське пластунство. З Новим Роком привітав усіх голова Пластової Станиці пл. сен. д-р Володимир Базарко, опісля гості обмінювалися взаємними побажаннями та традиційними новорічними поцілунками (а цієї приємної новорічної традиції придержуються у Клівленді так само строго за новим стилем, як і в Чикаґо чи Ню Йорку за старим, чи навіть за обидвома). Танці продовжувалися у товариській атмосфері до пізньої ночі.

Пластова Станиця і Пластприят у Клівленді починають нове чвертьстоліття виховної праці української молоді. І на цій дорозі слід побажати їм із щирого серця — „Доброго вітру!" на дальшу пластову мандрівку для добра нашої молоді і цілої української спільноти.

(Кінець)

Совєтсько-єгипетські розбіжності продовжуються

Каїро. — Дводенні наради совєтського міністра закордонних справ А. Громика з міністром закордонних справ Єгипту Ізмаїлом Фагмі та президентом Анваром ель-Садатом не принесли узгіднення на відтинку совєтсько-єгипетських взаємин. Єгипетський уряд відмовився прийняти совєтську пропозицію щодо негайного скликання мирної конференції в Женеві, а президент Анвар ель-Садат просто заявив, що він вважає за доцільне дати час і змогу американському державному секретареві Г. Кіссінджерові поновити заходи з метою добитися погодження між Ізраїлем і арабськими державами, зокрема з Єгиптом. Справа в тому, що Єгипет схильний погодитися, щоб Ізраїль переговорював окремо з заінтересованими арабськими державами і щоб в цей спосіб досягнути погодження щодо звільнення арабських територій. Єгипетський уряд погодиться навіть на те, щоб у висліді другої фази переговорів Ізраїль звільнив знову частину захопленої раніше єгипетської території, не вимагаючи повної і остаточної розв'язки конфлікту з Ізраїлем.

За інформаціями з Каїро, СССР мав погодитися на єгипетську вимогу відновити постачання зброї і військового виряду для Єгипту, щоб поповнити страти, що їх поніс Єгипет в останній війні з Ізраїлем. Коли йдеться про політичні питання, то, як заявив президент Садат, вони мусять очікувати на наради на вершинах з Л. Брежнєвим, який таки приїде з офіційльними відвідинами на Близький Схід і відвідає Ірак, Сирію та Єгипет. Дати поїздки Брежнєва ще далі не узгіднено, але на основі заяви А. Громико можна припускати, що поїздка відбудеться безпосередньо перед або після поїздки Брежнєва до ЗСА. У міжчасі на Близький Схід виїздить Г. Кіссінджер і він відвідає Сирію, Єгипет, Йорданію та Ізраїль. Від вислідів його поїздки залежатиме, як укладуться совєтсько-єгипетські взаємини.

Український Літературно-Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ав.

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в приміщенні цього Клюбу, при співучасти 64-го Відділу СУА, у п'ятницю 7-го лютого ц.р., о год. 7:30 вечора відбудеться обговорення книжки В. Д. Гайке: „Українська Дивізія „Галичина". Участь приймають: Анна Алиськевич, Марія Барагура і Марія Данищ; модератор Оксана І. Щур.

Окружний Комітет Відділів УНС

(Закінчення зі стор. 1-ої)

складає датки на загально громадські акції в Детройті.

Євген Репета, звітуючи про найважливішу роботу — організування членів, зачитав здобутки кожного Відділу в Окрузі окремо. Вказав на інтенсивну працю Відділів: 94 — Р. Татарський 70 членів. 292 — П. Федик 26, 146 — Г. Корб'як 23, 235 (Росфорд) — Кобас 13, 303 (Флінт) — В. Лещук 11, 183 — П. Залуга 10. Інші Відділи, хоча працювали, здобули менше. В загальному приєднано за час каденції 193 члени. Як колишній організатор Округи ствердив, що це найменше число приєднаних членів в одній каденції за останніх 10 років.

Прес. реф. Василь Папіж почав свій звіт від 80-ліття УНС, імпрези, що закінчувала одну каденцію, а розпочинала другу, бо відбулася в день Загальних Зборів, 23-го лютого 1974 року. Звернув увагу на недостачу відповідної реклями УНС в напрямі організування членів. Поле, на якому базувалася дотеперішня організація членів УНС, на вичерпанні. Треба знайти дорогу до тут народженої та вихованої ґенерації. Піднайти молодих організаторів, що знали б підхід до молодшого покоління. Це є широке поле до праці, що могло б принести гарні плоди.

Голова Іван Ващук заторкнув окремі ділянки праці управи в минулій каденції. Підкреслив гармонійну співпрацю всіх референтів та їхню активність. Округа належно заступлена в Головній Управі УНС. На 28-мій конвенції Детройт здобув два місця, а саме: головного радного Євгена Репету та головного контролера Івана Ващука. Кількість приєднаних членів на протязі каденції не вказує на слабу активність секретарів, але навпаки, вказує на щораз більші труднощі в цій ділянці. Відчувається брак нових методів праці, відповідної реклями та постійного організаттора.

З рамени Контрольної Комісії звітував її голова Володимир Дідик. Перевіривши, ствердив докладні записи, за що референти заслуговують на признання.

В дискусії над звідомленням забирали слово: д-р А. Слюсарчук, Я. Базюк, В. Дідик, В. Лещук, П. Мудрий, П. Назаревич, Д. Кошильовський та інші. В загальному погоджувалися дискутанти з думкою д-ра А. Слюсарчука, що менше число приєднаних членів — це наслідок браку постійного організатора в терені. В. Дідик говорив про боргові зобов'язання на Українську Будівлю. Видвигнена на конвенції ідея благородна. Також обопільна користь, як для членів, так само для УНС. Але переведення в життя тієї акції уважає невдачею.

Після уділення абсолюторії уступаючій управі, шляхом прямого голосування вибрано нову управу в такому складі: довголітній головний радний, тепер почесний член Головного Уряду УНС Володимир Дідик — голова, Петро Мудрий, Ольга Марущак, Д. Кошильовський — заступники, Петро Залуга — секретар, Ярослав Базюк — фін. референт, головний радний Євген Репета — організ. референт, Василь Папіж — прес. референт. Роман Татарський, Григорій Корб'як, д-р Атанас Слюсарчук, Петро Федик — члени управи. Гол. контролер Іван Ващук — голова Контрольної Комісії, Петро Назаревич і Роман Куропась — члени.

У точці плянів праці на наступну каденцію предсідник зборів відчитав листа головного організатора Степана Гавриша. В ньому С. Гавриш висловив подяку за працю в минулорічній каденції і побажав повного успіху в приєднанні 290 нових членів УНС у 1975 році.

У заключному слові новообраний голова Володимир Дідик висловив надію, що намічену квоту нових членів у 1975 році можна буде виконати при н а п олегливій праці управи Окружного Комітету та повної співпраці секретарів усіх Відділів.

Почались переговори між представниками Спільного Ринку і Радою Економічної Взаємодопомоги

Москва. — Перші формальні торговельні переговори між представниками Европейського Спільного Ринку і совєтської Ради Економічної Взаємодопомоги почалися тут у вівторок, 4 лютого, та триватимуть до 7 лютого. Мета цих вступних переговорів — опрацювати порядок нарад цих двох економічних груп в Европі на вищому рівні у можливо найскорішому часі. Як інформують, з боку Европейського Спільного Ринку і з боку контрольованої Совєтським Союзом Ради Економічної Взаємодопомоги є бажання наладнати нормальні торговельні взаємини, для чого, очевидно, сприяє атмосфера, витворена Европейською Конференцією для Справ Безпеки і Співробітництва, що якраз відбувається.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 15.

В. Пакуляк, Міннеаполіс	$ 35.00
В. Гурко, Луісвілл	27.80
В. Дідик, Детройт	26.00
Відділ ФКУ С. Шипиливий, Бофало	25.00
Д-р М. Гуцуляк, Ванкувер	20.00
Запорозька Січ, Рочестер	20.00
С. Касіян, Чикаґо	20.00
П. Поліщук, Ню Йорк	20.00
Д-р М. М. Малиновський, Аштабула	16.00
В. Запаранюк, Ютика	15.00
Е. Рокіский, Вейн	12.00
С. і К. Боднарчук, Асторія	11.00
о. д-р І. Віланич, Бервік	10.00
М. Гаркач, Лорейн	10.00
А. Герман, Мейвуд	10.00
М. Домашевський, Чикаґо	10.00
М. Новак, Лос Анджелес	10.00
Т. Олексин, Фенікс	10.00
В. Й. Пастушек, Свартмор	10.00
Я. Перекрест, Саннивейл	10.00
З. Потульницька, Сиракюз	10.00
А. Семенюк, Міннеаполіс	10.00
Д-р С. Тимків, Салісбури	10.00
Учні 4-ої кляси „Рідної Школи ім. митр. А. Шептицького, Монтреаль	10.00
Д. Дем'янів, Гінґен/Бенц	8.00
Д-р П. Попадюк, Міннеаполіс	7.80
І. Винник, Ню Йорк	7.00
прел. О. Гарбузюк Елмгурст	7.00
Н. Василюк, Ню Бранcвик	6.00
І. Головач, Торинґілл	6.00
Є. Євтушенко, Гартфорд	6.00
А. Паламар, Стовней Крік	6.00
Е. Перхач, Бирбенк	6.00
Д. Хрупалик, С. Гедлей Фоллс	6.00
М. Смець, Голливуд	5.00
Я. Кіташ, Вінніпеґ	5.00
В. Попадюк, Чикаґо	5.00
В. Смолінський, Бофало	5.00
Н. Стеткевич, Воррен	5.00
М. Сухорський, Елизабет	5.00
Школа ім. М. Грушевського, Торонто	5.00
І. Гаджун, Блейрстави	4.00
О. Мізук, Трентон	4.00
В. Сніґурович, Чикаґо	4.00
А. Тилка, Ню Брітейн	4.00
Н. Антипів, Клівленд	3.80
П. Одарченко, Вашинґтон	3.60
Н. Бучинський, Ст. Пітерсбурґ	3.50
В. Мельничин, Френкфорт	3.50
З. Мацук, Монтреаль	3.09
І. Бойчак, Вінніпеґ	3.00
С. Іванків, Лос Анджелес	3.00
С. Матичин, Детройт	3.00
Т. Подлепенський, Савт. Бавнд Брук	3.00
Ф. Савечка, Гартфорд	3.00
М. Солонина, Бруклин	3.00
І. Стоцанин, Пел Лейк	3.00
І. Худий, Ню Йорк	3.00
В. Сас, Міннеаполіс	2.80
М. Брикович, Монтреаль	2.20
В. Данец, Іст Орандж	2.20
К. Датків, Менчестер	2.20
І. Костів, Лонг Айленд Сіті	2.20
о. Л. Мудрий, Озон Парк	2.20
Д. Панів, Парсипані	2.20
В. Вазилевич, Торонто	2.00
А. Верига, Торонто	2.00
о. М. Годинаський, Міннеаполіс	2.00
І. Заполюх, Пінконнінґ	2.00
Д. Калиновський, Джерзі Сіті	2.00
О. Кизик, Ню Гейвен	2.00
П. Когулька, Бруклин	2.00
І. Кривоніс, Норвіч	2.00
М. Лещишин, Рочестер	2.00
В. Лисенко, Піттсфілд	2.00
М. Мачужак, Торонто	2.00
Д-р І. Мельник, Чикаґо	2.00
А. Мельничин, Френкфорд	2.00
І. Олійник, Бет	2.00
А. Панченко, Гартфорд	2.00
М. Рачкевич, Чикаґо	2.00
Д-р П. Телішевський, Парма	2.00
Т. Тилявський, Рочестер	2.00
Й. Тиравський, Чикаґо	2.00
К. Хомяк, Детройт	2.00
Й. Цвігун, Торонто	2.00
Р. Чавс, Йонкерс	2.00
І. Шевчук, Чикаґо	2.00
П. Смерека, Ірі	1.40
Р. Логуш, Монтреаль	1.20
Н. Визар, Кент	1.00
М. Дорошенко, Сомерсет	1.00
Г. Карнаушенко, Клівленд	1.00
М. Коба, Рочестер	1.00
Е. Кулик, Рочестер	1.00
М. Курляк, Бофало	1.00
І. Курман, Торонто	1.00
П. Медик, Норт Галедон	1.00
С. Микитичин, Ню Йорк	1.00
М. Москва, Асторія	1.00
Ю. Олійник, Сакраменто	1.00
Л. Раковський, Гейтерсбурґ	1.00
В. Сердюк, Менчестер	1.00
Т. Стриєк, Літтл Фоллс	1.00
М. Черник, Бронкс	1.00
П. Шевчук, Летем	1.00
М. Бойкпер, Лос Анджелес	0.20

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ВОЛ. ЮРКОВСЬКИЙ ВАЖКО ЗАНЕДУЖАВ

Ню Йорк. — З Фонду Катедр Українознавства та Українського Гарвардського Центру інформують, що Володимир Юрковський, найбільший добродій цих студій і Центру, важко занедужав та перебуває в шпиталі Ветеранів при Першій евеню в Ню Йорку. Як відомо Вол. Юрковський пожертвував на українські студії в Гарварді весь доробок свого життя в сумі понад 150,000 долярів. Недужий перебуває в шпиталі під постійною опікою лікарів та представників ФКУ.

ВОЯЦЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон. — Комітет Співпраці Комбатантських Організацій Нюарку — І УД УНА, ОбВУА, УПА — влаштовують в суботу, 8-го лютого ц.р. о год. 8-й вечора в залі Поліш Гове — 415 — 16-та евеню в Ірвінґтоні Вояцькі Вечерниці. Грає оркестра Б. Гірняка. Вступи: 10 долярів зі столиком від дорослих і 5 від студентів. Замовляти місця можна також телефоном. (373-8783).

ВІДБУДУТЬСЯ ВСЕСОЮЗНІ ЗБОРИ КОЛГОСПНИКІВ

Москва. — Газета „Сільські вісті" з 1-го лютого інформує, що 11 - 12 березня тут відбудуться „Всесоюзні збори представників рад колгоспів союзних республік". На зборах будуть заступлені члени Союзної ради колгоспів (125 осіб) і 625 депутатів рад колгоспів союзних республік, обраних по одному депутатові від 50 колгоспів.

„ВІЛЬНА УКРАЇНА" ПРО СТАНИСЛАВА ЛЮДКЕВИЧА

Львів. — Місцева обласна газета „Вільна Україна" з 31 грудня м.р. опублікувала інформацію про те, що 30 грудня 1974 р. у Львові вшановано було з 95-річчям з дня народження видатного композитора, автора симфонії „Кавказ" Станислава Людкевича. Композиторові вручено орден Дружби народів. Не зважаючи на свій вже дуже похилий вік, Станислав Людкевич, який живе у Львові, продовжує активно працювати на полі української музики.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо, що Крайову Раду Ордену Симона Петлюри і Воєнного Хреста у Філядельфії переорганізовано і 16-го січня ц.р. на голову іменовано д-ра Теодора Мамчура, заступником суддю Володимира Луцишина, а секретарем Володимира Мацькова. Повідомляємо теж зацікавлених, що Орден Симона Петлюри можуть одержати всі колишні учасники Визвольної Боротьби з 1918-20 років, тобто кол. члени УГА і Армії Української Народної Республіки, якщо вони його ще не мають.

У зв'язку з перейменуванням Хреста Симона Петлюри на Орден, їхні власники можуть одержати відповідно змінену грамоту, якщо до дня 25-го лютого 1975 р. надішлють дотеперішню грамоту і 1-го дол. на кошти пересилки.

Подаємо також до відома, що Воєнний Хрест можуть одержати, крім вище згаданих, також колишні члени УПА, Дивізії „Галичина" і вояки Карпатської України.

По відзнаки треба зголоситись у найближчому часі.

Хочемо повідомити, що деяким особам признано Воєнний Хрест вже давніше, але вони його ще не відібрали. Одні померли, а інші по нього не зголосились. За померлих осіб можуть ці хрести одержати їхні сини або дочки. Інші повинні зголоситися самі. Якщо в найближчому часі це не станеться, призвання цих Хрестів буде уневажнене. Ось список тих осіб: Юрків Іван, Рудий Евген, Михалюс Володимир, Будуляк Володимир, Калічeнко Андрій, Вайда Михола, Пігуляк Іван, Чабан Ілля, Тріска Іван, Ващишин Павло, Жук Василь, Шипка Іван, Прокопович Андрій, Садовий Іван, Креховець Григорій, Данилів Степан, Заклинський Мирон, Скульський Йосип, д-р Терлецький Маркіян, Рубіч Іван, Топорович Михайло, Заболоцький Павло, Курилів Степан, Процик Михайло, Скрипник Василь, Чорнописький Теодор, Кожухар Микола, Сеник Лука, Марунчак Іван, Хоптяк Дмитро. Всі ці панове живуть або жили на терені ЗСА.

Ближчі інформації можна одержати у Крайовій Раді Ордену С. Петлюри і Воєнного Хреста, пишучи на адресу: W. Mackiw, 815 N. 25th St. Philadelphia, Pa. 19130.

Д-р Т. Мамчур
п. полк. голова

ЖУРНАЛ „ТАЙМС" РОЗРІЗНЯЄ МІЖ УКРАЇНЦЯМИ І РОСІЯНАМИ

Ню Йорк. — Популярний тижневик „Таймс" у своїм виданні за 3-го лютого ц.р. у статті про можливих кандидатів на пост генерального секретаря КПСС, який тепер занимає Леонід Брежнєв, пише про найбільш правдоподібного кандидата Андрея Кириленка так: „Не зважаючи на його українське прізвище, Кириленко по національності є росіянин — що по суті є передумовою на призначення на пост лідера партії від смерти Сталіна, який був грузином."

Виставки картин Ірини Федениишин і Христини Зелінської

В галереї Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку відбулось дві індивідуальні, одна за одною виставки картин, які заслуговують на увагу й відмічення. У тому ж часі й відкрито виставку картин жіночої творчости в домівці 64-го Відділу Союзу Українок Америки в Ню Йорку. Все це тільки стверджує як багато жінок бере участь у творчості образотворчого мистецтва.

Ірина Федениишин на виставці в Літературно-Мистецькому клюбі, що тривала від 24 листопада до 8-го грудня м. р. запрезентувала 85 творів. Серед виставлених картин переважали акварелі — 69 і 16 олійні. Тематика її творчости різна: від конструкцій починаючи (манастирі, старинні мури, замки, башти, брами, церкви) почерез нейзажі й поодинокими зображеннями дерев, квітів кінчаючи. Ірина представила глядачеві широку панораму своєї творчости, яка була насичена сантименталізмом не тільки в назвах картин, але також і кольоритів. Поруч того показала широкий діяпазон творчого зацікавлення. Мисткиня із одного боку виказала всі свої спроможності, знання мистецької штуки, а з другої — відчуття і бажання пересічного глядача. Іншими словами, вона виставила твори серед яких кожен глядач міг для себе щось знайти. Для пересічної публіки, а зокрема тих, які не визнають життя, розвитку і росту у мистецтві були сантиментальні, настроєві берізки, квіття... Для тих, що цю сантиментальну повторність не вважають за мистецьку творчість знаходили в мисткині цю неповторність в картинах, що в каталозі позначена, як модерні. Ірина в картинах, які позначила „модерне" виявилась творчо живішою. В цих картинах видно її індивідуалізм — задум, ідею.

Мисткиня мала на виставці чимало картин, які відображували пам'яткові споруди, як замки, руїни, манастирі й інше. В цій групі картин Ірина виявила чіткість рисунку і власну скомпонованість кольорів. Це праці студійного характеру з добрим схопленням предмету. Коли ж ідеться про домінуючу частину картин, що можна зачислити до „поп-арту" (популярне мистецтво) то тут Ірина ще раз підкреслила своє вміння оперувати кольорами. Третій жанр картин, себто сучасний, чи як популярно називається модерний, то в них видно вільну руку мистця, — життя, яке розквітає і всміхається.

Картини Ірини Фединишин композиційно добре збалянсовані; на них помітний виразний рисунок, теплі, а в загальному узмістовлені кольори, а все це разом говорить про творчий рівень мистця.

Христина Зелінська на індивідуальній виставці в Літературно - Мистецькому Клюбі в Ню Йорку за репрезентувала 45 картин, які зібрано в п'ять поодиноких груп. До першої, загальної групи, входили твори виконані олівцем, тушею, акварелями, рильцем і лінорити. Друга група картин виступала під назвою „Чотири боки куба — теплий — зимний" і третя група картин — „Стан і гідність", сюди входили твори виконані в коляжах. Четверта група картин „Чотири боки куба" виконані в казеїні й п'ята група картин, „Стан мислі у варіяціях" виконані в коляжах, казеїні й олівцем. Виставка картин мисткині, що тривала від 8 до 22-го грудня 1974 року була відмінна, від тих які доводилось бачити в галереї Літературно-Мистецького Клюбу. Ту саму виставку картин Христини Зелінської влаштовано в листопаді м. р. у Філядельфії. Українська публіка метрополії Ню Йорку мало знайома з її образотворчим мистецтвом, бо вона завжди жила оподаль Ню Йорку, а від довшого часу й під сучасну пору перебуває у Швайцарії.

Христина Зелінська перші кроки в мистецтві ставила в Українській Мистецькій Студії у Філядельфії й продовжувала студії мистецтва в Моор коледжі ов Арт у Філядельфії, які закінчила у Базелі — Швайцарія в 1967 р. Під час студій мисткиня утвердила себе у ділянках прикладної графіки, фотографії і типографії, а поруч з тим прецизности та винахідливости. Це їй забезпечувало добре професійне становище. Спершу вона працювала в Кензас Ситі, як керівник мистецького відділу, де мала гарні осяги, а рівночасно там же викладала в Інституті Мистецтва. З Канзас Сіті Христина повернулась до Швайцарії і працювала в одній реклямовій агенції, а під сучасну пору працює самостійно.

Безсумніву праця в реклямовій агенції мала значний вплив на творчий розвиток Христини Зелінської. Це виразно завважується на картинах під час виставки. Її осмислене групування картин має глибше підложжя, як на перший погляд може видаватись. Подавляюча більшість картин, що була виконана в коляжах мала зовнішно реклямний характер, але коли заглянути до каталогу і ще раз подивитись на картину то думка міняється. Значить, Христина нічого не хоче реклямувати — продавати, вона хоче тільки підкреслити певну деталь, її увипуклити. Христина вжила реклямової мови, щоб краще висловити свою думку, щоб показати і висміяти манекена. Робить це прецизно, делікатно й вдало. Її коляжі пестрі, але гармонійні та своїм грайливим кольоритом притягають око глядача. Композиції коляжів бездоганні. На українських виставках картини виконані коляжами рідко презентовані, хіба Христини Оленської, яка свого часу мала на виставці картини виконані в коляжах.

У першій групі картин мисткиня показала свої рисунки виконані тушею, олівцем, рильцем, чи лінoритом. Тут виявлено багато творчо-мистецьких властивостей — композиція, виразність рисунку, уява і вдумливість. Я далекий від того, щоб сказати, що в деяких картинах є наслідування Пікасса, але помітна метода Пікассового підкреслення. Її підкреслення цікаві і заставляють глядача думати.

У творчості мисткині цікаві й навіть новаторські елементи. В основному, в її картинах — відбитка певного періоду часу. Христина має всі дані дальше рости у творчо-мистецькому світі. Її новаторські проблиски цікаві й оригінальні. Вона підкреслює глядачеві те чого не бачить інші. Серед багатьох інших виставок образотворчого мистецтва виставка Христини Зелінської — цікава і оригінальна, яку варто було оглянути.

Микола Галів

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ ДОРОШ, член УНСоюзу, Відд. ч. 341 Т-ва Ю. Головінського в Виндзор, Онт. Помер 4. листопада 1974 р. на 79 р. ж. Покійний народився в 1895 р. в місті Стрілиська Нові, пов. Вібрка і став чл. УНС у листопаді 1960 р. Полишив у смутку — як самітний — приятелів, знайомих. На вічний спочинок відпровадили його Союзові члени на цвинтар св. Альфонса Віндсор.
Вічна Йому Пам'ять!
Ів. Хрін

АЛЕКСАНДЕР КОСОПИЙ, — член УНС, Відд. ч. 200 Т-ва Вільна Україна в Озоне Парк, Н.Й. Помер 16. лист. 1974 р. на 72-му р. ж. Покійний народився в 1902 р. в селі Поділя, пов. Рогатин, Зах. Україна, і став членом УНСоюзу в 1937 р. Полишив у смутку дружину Розалію, сина Ярослава з дружиною, а на Україні двох рідних братів і сестру та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 20. лист. 1974 р. на цвинтарі св. Івана в Мідл Вілледж, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Іван Пригода

МАРІЯ ВРУБЛЕВСЬКА, — членка УНСоюзу, Відд. ч. 5 Т-ва Бр. св. Миколая в Асторія. Померла 11. листопада 1974 р. на 77 р. ж. Покійна народилася в 1897 році в Тютьків, пов. Теребовля, Галичина, і стала членкою УНСоюзу в 1940 р. Полишила в смутку мужа Володимира, сестру Анну, брата Войтка в краю, близьку родину та багато приятелів. Похорон відбувся 14. листопада 1974 на цвинтарі Кальварія II. в Меспет, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар Відділу

ТЕОДОР ГЛУХИЙ, — член УНСоюзу, Відд. ч. 158 Т-ва Богдан Хмельницький в Брукліні. Помер 28. жовтня 1974 р. на 81 р. ж. Покійний народився в 1894 р. в Отинії пов. Товмач, Україна, і став членом УНСоюзу в 1948 р. Полишив у смутку 2 дочки, 4 внуків і 1 правнука. Похорон відбувся 31. жовтня 1974 на цвинтарі Оливна Гора в Меспет, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
О. Саноцький

ПАВЛО ЗАЯЦЬ, — член УНСоюзу, Відд. ч. 476 Т-ва св. Арх. Михаїла в Гудсон Н.Й. Помер 3. листопада на 84 р. життя. Покійний народився в 1890 р. в селі Терпилівка, пов. Збараж, Зах. Україна, і став членом УНС в 1941 р. Полишив у смутку 2 сини: Богдана і Павла, невістки, 5 внуків, 8 правнуків. Похорон відбувся 6. листопада 1974 р. на цвинтарі Седар Парк Семетери в Гудсон, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар Відділу

МЕЛАНІЯ ТКАЧЕНКО, — членка УНСоюзу, Відд. ч. 165 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Толідо, Огайо. Померла 2. листопада на 79-ому році життя. Покійна народилася в 1895 р. в селі Босько, повіт Сянік, і стала членкою УНСоюзу в 1922 р. Полишила в смутку сина Иосифа, 12 внуків, одного правнука, брата Андрія і дальшу родину. Похорон відбувся 5. листопада 1974 р. на цвинтарі Кальварії в Толідо, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
Марія Пелехата

ТЕОДОР НЕЙПОРАННИЙ, — член УНС Відд. ч. 484 Т-ва ім. Тараса Шевченка в Ютика, Ню Йорк. Помер 18-го січня 1975 р. на 76 році життя. Покійний народився 1899 року в селі Ожидів, пов. Золочів, Україна і став членом УНСоюзу в 1950 році Полишив у смутку двох синів, Євгена та Ярослава і сестру в Україні. Похорон відбувся 21-го січня 1975 р. на цвинтарі св. Володимира Великого в Ютиці, цвинтар у Вайсборо, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Запаранюк

Український Народний Союз

— проголошує —

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ на академічний рік 1975-76

Стипендії будуть призначені Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних коледжів та університетів, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі їх студійних досягнень (поступу в науці), потребі фінансової допомоги та активности в українському громадському та зокрема студентському, житті.

Подання слід вносити до 31-го березня 1975 року на окремих друках, по які слід звертатися на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

ТАРЗАН, 7249. ТАРЗАН ПРОДОВЖУЄ РОЗКАЗУВАТИ

Чи ви, діти, надто втомлені, щоб далі слухати мої розповіді?

Прошу, Тарзане, не переривай її тепер!

Коли ти народився?

Що сталося з твоїми батьками?

Добре, я продовжуватиму! Самозрозуміло, що мій тато турбувався матір'ю, бо вона сподівалася дитини...

„Хоча мама старалася вдавати відважну, то батько знав, що вона боялася невідомого майбутнього".

„На другий день рано Лорд і Леді Грейстовк, разом із більшістю їхнього багажу, були посаджені в малі човни, не знаючи, що це мала бути остання зупинка їхньої подорожі".